

M.J. le Nobel.

Krachtig blaast de noordenwind
over land en water.
Mild stralend licht de zon
over de groene aarde.
Overmoedig roept de wind hem toe:

Wind: Wie van ons zou de sterkste zijn?
Willen wij een wedstrijd houden?
Kijk daar loopt op aard! een man!
Wie van ons belden kan
de jas van 't lijf hem rukken?
Wie zou dat 't vlugste lukken?

Zon: Zonne glimlacht zacht en zegt :
Afgesproken, begin jij maar het gevecht!

Noordenwind versplijt geen woorden
Vliegensvlug verzamelt hij in 't noorden
Ijskoude vlagen die hij voort doet jagen
de landman tegemoet.
Deze zucht en zet zijn kraag op
trekt zijn kraag sterker om zich heen.
Hoe sterker de wind
hoe sterker deze vriend
de jas om 't lijf zich houdt.
Want heus, 't is zo bitter koud.

Wind: Eindelijk giert de wind:
Ik geef het op -
en al is dat een strop
Zonne, nu jij!
Jij kan het zeker niet!

Zon: Zonne glimlacht stil en zegt:
Vooruit! Ik wil
het ook wel eens proberen!

Man: De zonne lacht, de zonne straalt,
warmte op de aarde daalt,
Warmer, warmer wordt de lucht,
op aard! de man diep zucht:
Oef, wat is het warm vandaag
het zweet mij op het voorhoofd staat.
Ik krijg het heus benauwd. †
Die jas is mij veel te warm!
Ik trek hem uit!

Zonne glimlacht stil
Noordenwind kijkt op zijn neus.
Hij voelde zich zo'n sterke reus
en zie, de zachte, stille zon
heus de wedstrijd won!